

Yearbook / [ed. by vol. P. S.Bulgakov]. — K.: Gos. stat. publishing house, 1959. — 732 p. [In Ukrainian]

25. Народне господарство Української РСР : Статистичний щорічник 1957 р. / [відп. за вип. П. С. Булгаков]. — К. : Держ. стат. вид-во, 1958. — 264 с. The economy of the Ukrainian SSR: Statistical Yearbook 1957 / [ed. by vol. P. S.Bulgakov]. — K.: Gos. stat. publishing house, 1958. — 264 p. [In Ukrainian]

26. Народное хозяйство СССР за 70 лет : Юбилейный статистический ежегодник / [отв. за вып. Л. А. Уманский]. — М. : Финансы и статистика, 1987. — 768 с. The national economy of the USSR for 70 years: Anniversary statistical yearbook / [Ed. for the issue. Uman'sky L.A.]. — Moscow: Finance and Statistics, 1987. — 768 p. [In Russian]

SAGAIKAK Y.LEGALIZATION OF BUSINESSES IN THE HISTORICALAND LEGALRETROSPECT OF DEVELOPMENT LAW OF TRADEIN UKRAINE AND SOME COUNTRIES

Стаття надійшла до редакції 25.11.15.

УДК: 346.32

Дзяхар Галина Іванівна,
асистент кафедри правового регулювання економіки
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадим Гетьмана»¹

ГОСПОДАРСЬКІ ДОГОВОРИ У СФЕРІ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ

У статті проаналізовано деякі питання, пов'язані з поняттям господарського договору, укладенням господарського договору та сферою ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Виявлено необхідність у дослідженні особливостей господарських договорів та їх укладення у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та сформульовано висновки.

Ключові слова: договір, господарський договір, сфера ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, господарський договір у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

This article analyzes some issues relating to the definition of economic treaty, the signing of the treaty and the area of eliminating the consequences of the Chernobyl disaster. And this is necessary to

¹ Dzyakhar Halyna, Assistant at the Department of legal regulation of economy, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman.

research features of the economic treaty, the signing of the treaty in the area of eliminating the consequences of the Chernobyl disaster--andmake conclusions .

Keywords: treaty, economic treaty, the area of eliminating the consequences of the Chernobyl disaster, the economic treaty in the area of eliminating the consequences of the Chernobyl disaster.

Постановка проблеми. На сьогодні рівень дослідження правових аспектів здійснення господарської діяльності у сфері подолання наслідків аварії на ЧАЕС є недостатнім. Враховуючи особливості територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи та існуючі обмеження для здійснення господарської діяльності на даних територіях, постає ряд питань, що потребують ретельного вивчення та вирішення.

Аналіз останніх наукових досліджень. Окремі питання правового регулювання у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи є темою для обговорення і проведення досліджень, які висвітлені в наукових працях таких учених і практиків, як: Алексеев С.С., Зайчук О.В., Засць А.П., Опришко В.Ф., Семинога А.І., Борисюк М.М., Омельянець С.М., Балюк Г.І., Кикоть П.В., Галіахметов І.А., Мороз Г.В., Орлова В.Н., Голубєва В. О., Омельченко А. В., Сушик О.В та ряду інших досвідчених і молодих науковців. Проте, питання особливості здійснення господарської діяльності та укладення господарських договорів у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи залишаються малодослідженими або недослідженими. І дані питання набувають актуальності у зв'язку із спрямованістю державної політики на відновлення виробничо-господарської діяльності та територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок аварії на ЧАЕС.

Викладення основного матеріалу. Катастрофа на Чорнобильській АЕС, яка сталася 26 квітня 1986 року, вважалась єдиною найбільшою за всю історію ядерної енергетики [8, с. 7] до аварії на Фукусіма-1 у 2011 році, статус якої прирівняно до аварії на ЧАЕС. Внаслідок аварії на ЧАЕС зазнала радіоактивного забруднення територія, площею більш як 145 тисяч км² території України, Республіки Білорусь і Російської Федерації [7, с. 6]. Для України радіоактивно забрудненими виявилися території таких областей, як: Вінницька, Волинська, Житомирська, Київська, Рівненська, Сумська, Черкаська, Чернівецька та Чернігівська [15, с. 246]. За майже тридцять років питанням і проблемам подолання наслідків аварії на Чорнобильській АЕС присвячено чимало наукових робіт. Останнім часом в Україні все більше набувають ак-

туальності питання економічного розвитку регіонів, постраждалих унаслідок аварії на ЧАЕС, їх інвестиційної привабливості, запровадження спеціальних програм розвитку даних регіонів, що передбачає проведення глибокого аналізу і внесення корінних змін в законодавство України.

Відповідно до ч. 2 ст. 2 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» — далі Закон, територія, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, поділяється на зони[4]:

1) зона відчуження — це територія, з якої проведено евакуацію населення в 1986 році (виведені з господарського використання);

2) зона безумовного (обов'язкового) відселення (виведені з господарського використання);

3) зона гарантованого добровільного відселення.

Розмежування та віднесення території України, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи до однієї з двох зон (безумовного та гарантованого добровільного відселення) відбувається відповідно до показників інтенсивності на щільності забруднення ґрунтів та ефективної еквівалентної дози опромінення людини. Ще до 1 січня 2015 року цим Законом визначалась ще одна зона — зона посиленого радіоекологічного контролю[2], проте в чинному наразі Законі відсутні категорії визначення такої зони, хоча залишається чинними положення цілого розділу Закону стосовно правового режиму зони посиленого радіоекологічного контролю, що нівелює попередні дії законодавця.

Важливим наслідком розмежування та зонування території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, є особливий порядок її функціонування. Відповідно до ч. 3 ст. 413 Господарського кодексу України законом встановлюються додаткові вимоги щодо здійснення господарської діяльності та соціальних гарантій працюючих на територіях, радіоактивно забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи[1]. На виведених з господарського використання територіях (зона відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення) **забороняється**: постійне проживання населення; **ведення господарської діяльності** з метою одержання товарної продукції, ведення сільськогосподарської, лісогосподарської, виробничої та іншої діяльності, а також будівництво без **спеціального дозволу**

центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сферах управління зоною відчуження і зоною безумовного (обов'язкового) відселення; випас худоби, порушення умов перебування диких тварин, спортивне та промислове полювання, вилов риби, прогін тварин, сплав лісу і будь-яка діяльність, що не забезпечує режим радіаційної безпеки. У Зоні гарантованого добровільного відселення (3-тя зона) **забороняється** створення нових і розширення діючих виробництв, безпосередньо не пов'язаних із забезпеченням радіоекологічного та соціального захисту населення, а також умов його життя та праці; будь-яка діяльність, яка погіршує радіоекологічну ситуацію; природокористування, яке не відповідає нормам радіаційної безпеки; внесення пестицидів, гербіцидів, отрутохімікатів **без спеціального дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.**

Проаналізувавши положення Концепції реалізації державної політики у сфері розвитку діяльності в окремих зонах радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи [5] — ділі Концепція, можна дійти висновку, що господарська діяльність у зоні відчуження і зоні безумовного (обов'язкового) відселення (далі — зона відчуження), підставою для здійснення якої є, в тому числі, і господарські договори, здійснюється лише за такими напрямками, як:

- підтримка бар'єрної функції та забезпечення функціонування об'єктів інфраструктури;
- зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему;
- безпечне поводження з радіоактивними відходами, у тому числі тими, що утворилися внаслідок Чорнобильської катастрофи, та відпрацьованим ядерним паливом;
- підтримання у безпечному стані побудованих після Чорнобильської катастрофи об'єктів локалізації радіоактивних відходів;
- очищення та дезактивація забрудненої території.

Такий обмежений перелік напрямів діяльності, яку можна здійснювати у зоні відчуження, вказує на те, що господарська діяльність на цих територіях спрямована лише на мінімізацію та ліквідацію наслідків аварії на ЧАЕС. Господарська діяльність у цій сфері загалом спрямована на прискорення стійкого процесу відродження і розвитку постраждалих регіонів. У здійсненні цієї ді-

яльності можна виокремити два основних напрями. Перший вміщає у себе діяльність безпосередньо на самій Чорнобильській АЕС і на прилеглий до неї території, другий напрям охоплює господарську діяльність переважно у зонах гарантованого добровільного відселення. Концепція також чітко передбачає провадження господарської діяльності, зокрема реалізацію інвестиційних проєктів з урахуванням необхідності зменшення колективної дози радіоактивного опромінення персоналу, який працює в зоні відчуження, а також обмеження його кількості. Проте, окрім господарських договорів, що укладаються на виконання окреслених напрямків, можна виділити господарські договори, що укладаються для обслуговування спеціальних підприємств, підпорядкованих центральному органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сферах управління зоною відчуження і зоною безумовного (обов'язкового) відселення.

Хочемо зосередити увагу на визначенні господарського договору у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Договір — це основний інструмент організації ринкових відносин поряд з нормативно-правовим регулюванням ринкових відносин [16, с. 43]. В юридичній літературі найчастіше зустрічається визначення, за яким договір — це угода (правочин або домовленість) двох чи більше осіб, спрямована на встановлення, зміну або припинення прав і обов'язків [18, с. 75] Деякі автори відмежовують поняття правочину від угоди [19, с. 339—340], а інші ототожнюють [9, с. 15]. Ми підтримаємо думку науковців, що договір це і угода, і домовленість (укладена лише у сфері, що врегульована правом) і правовідносини (зобов'язання), що виникли з договору як юридичного факту, і правовий документ [17, с. 30].

У рядянській науці господарські договори визначалися, здебільшого, як планові та однохарактерні їм за типом чи обов'язковості договори організацій, що слугують господарським цілям [18, с. 88]

В Україні, станом на сьогодні, ні Господарський процесуальний кодекс України, ні Господарський кодекс України не містить визначення господарського договору, хоча в ГК України йому присвячена ціла глава — 20 «Господарські договори». На відміну від законодавства, науковцями в галузі господарського права дане питання є достатньо дослідженим. Частина науковців розглядає господарський договір як категорію цивільного права — Брігнський М.І, Вердніков В.Г. Іоффе О.С. та інші., а інша частина — господарського права — Мамутов В.К., Лаптева В.В. та ін-

ші. Ми розглядаємо господарський договір як категорію господарського права.

О.О. Мельник визначає господарський договір як майновий правочин суб'єкта господарювання з контрагентом, який встановлює, змінює або припиняє правата обов'язки сторін у сфері виробництва та реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг, зайняття торговельною діяльністю [13, с. 59]

Н.О. Саніахметова під господарським договором розуміє угоду майнового характеру між суб'єктами господарювання або між суб'єктами господарювання і негосподарюючими суб'єктами — юридичними особами, що встановлює, змінює або припиняє права та обов'язки сторін при здійсненні господарської діяльності. [14, с. 185—186]. О.М. Вінник визначає договір у першу чергу як зобов'язання, а інші аспекти — допоміжні [12, с. 217]. Найбільшого ж поширення набуло визначення, надане О.А. Беяневич. Вона визначає, що господарський договір — особливе по відношенню до загального — договору, та засноване на угоді сторін і зафіксоване у встановленій законом формі зобов'язальне правовідношення між суб'єктами господарювання та не господарюючими суб'єктами — юридичними особами, змістом якого є взаємні права та обов'язки сторін у сфері господарювання [10, с. 260—261; 11, с. 303]. Ми вважаємо це визначення доцільним, проте тоді значення господарського договору як документа чи юридичного факту опускається.

Ми вважаємо, що визначення господарського договору слід сформулювати таким чином — це засноване на угоді сторін і зафіксоване у встановленій законом формі як правовий документ зобов'язальне правовідношення між суб'єктами господарювання та не господарюючими суб'єктами — юридичними особами, які вступають у господарські правовідносини, змістом якого є взаємні права та обов'язки сторін у сфері здійснення господарської діяльності.

Господарський договір у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи — це засноване на угоді сторін і зафіксоване у встановленій законом формі як правовий документ зобов'язальне правовідношення між суб'єктами господарювання та не господарюючими суб'єктами — юридичними особамм, які вступають у господарські правовідносини, змістом якого є взаємні права та обов'язки сторін у сфері здійснення господарської діяльності безпосередньо на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи чи здій-

снення господарської діяльності з метою мінімізації та/або ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Найпоширенішими договорами у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС є:

- договори підряду, що в основному спрямовані на проведення та виконання необхідних робіт по будівництву спеціальних саркофагів, призначених для консервації шкідливих і небезпечних речовин, що почали виділятися в атмосферу після аварії;

- договори поставки та перевезення, які укладаються з метою забезпечення отримання та транспортування необхідних матеріалів і спеціального обладнання, що використовується під час проведення ліквідаційних робіт;

- договори енергопостачання у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи;

- інвестиційні договори, що переважно укладаються з іноземними інвесторами для залучення їх фінансового капіталу, необхідного для проведення ліквідаційних заходів;

- інші.

Законодавство України визначає обов'язковість отримання спеціального дозволу і ліцензії (у разі виконання робіт, для яких вона необхідна) суб'єктами господарювання, що здійснюють господарську діяльність та укладають господарські договори у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Спеціальний дозвіл ДАЗВ — це документ на право провадження діяльності на території зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення. Ліцензія — документ, що надається органом ліцензування, на право провадження суб'єктом господарювання визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню [3]. У п.6 Постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2000 року №1869 «Про затвердження Порядку видачі спеціальних дозволів на провадження окремих видів діяльності на території зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення» зазначено «...спроможність виконання заявником умов і правил провадження певного виду діяльності на території зони відчуження». Тобто певний вид діяльності за КВЕД, що не підпадає під заборону відповідно до ст. 12 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи», за умови додержання вимог норм, правил, стандартів та інструкцій з радіаційної безпеки України.

Однією з особливостей господарських договорів у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи є те, що передумовою

укладення господарського договору є обов'язкова вимога отримання спеціального дозволу на здійснення діяльності у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Дозвіл надається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сферах управління зоною відчуження і зоною безумовного (обов'язкового) відселення, наразі ці функції виконує Державне агентство з управління зоною відчуження. В дозволі встановлюються спеціальні вимоги, до яких відносяться і вимоги щодо не погіршення санітарного та санітарно-епідеміологічного благополуччя в зоні відчуження, екологічного стану довкілля тощо. Спеціальний дозвіл видається на період дії договорів (інших документів, що підтверджують право провадження діяльності), але не більше трьох років. Термін зберігання копій спеціальних дозволів і документів, на підставі яких вони видані, становить п'ять років після закінчення строку дії спеціального дозволу або його анулювання [6].

Якщо проаналізувати господарські договори поставки, що укладаються Державним спеціалізованим підприємством «Чорнобильська АЕС» (ДСП ЧАЕС), яке підпорядковане Державному агентству з управління зоною відчуження та на яке покладенні завдання зі зняття з експлуатації енергоблоків атомних станцій і перетворення об'єкту «Укриття» на екологічно безпечну систему, то можна виділити таку особливу вимогу, як обов'язок постачальника надіслати покупцю письмове повідомлення за три робочих дні до дати постачання товару задля своєчасного оформлення документів для проїзду в зону відчуження, при постачанні товару. Вважаємо за доцільне вимогу щодо оформлення документів для проїзду або на перебування, якщо необхідність виконання умов договору або інших домовленостей для здійснення господарської діяльності у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи передбачає перетинання меж зони відчуження товарами, послугами чи фізичними особами, які виконують свої функції відповідно до даних договорів чи домовленостей — внести до умов спеціального дозволу на час дії договору або інших документів, що підтверджують право провадження діяльності.

Висновки. Отже, підсумовуючи, варто зазначити, що нами було вперше надано авторське визначення господарського договору у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та визначенно ряд особливостей, що притаманні саме таким договорам, і висловлено пропозиції щодо внесення змін до законодавства. Також, варто зазначити, що врегулювання питань, пов'язаних із здійсненням гос-

подарської діяльності у сфері ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи потребує глибоких змін і доповнень як на рівні законів, так і інших нормативно-правових актів. Це стосується і зняття обмежень на окремі види господарської діяльності в зонах гарантованого добровільного відселення та посиленого радіоекологічного контролю за наявності умов проживання та трудової діяльності населення без обмежень за радіаційним фактором, встановлення законодавчо закріплених положень, стосовно здійснення господарської діяльності в окремих зонах радіоактивного забруднення інших не менш важливих питань з єдиною метою — відновлення та звільнення від обмежень територій постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, та господарської діяльності, що провадилась чи провадиться на цих територіях.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України : Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 18. — Ст. 144 [Hospodarskyi kodeks Ukrainy (2003, Sichen 16). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, (18), 144. (in Ukrainian)].

2. Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України : Закон України від 6 лютого 2015 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2015. — № 6. — Ст. 40 [Pro vnesennia zmin ta vyznannia takymy, shcho vtratyly chynnist, deiakyykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy : Zakon Ukrainy (2015, Liutyi 6). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, (6), 40. (in Ukrainian)].

3. Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України від 2 березня 2015 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2015. — № 23. — Ст. 158 [Pro litsenzuvannia vydiv hospodarskoi diialnosti : Zakon Ukrainy (2015, Berezen 2). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, (23), 158. (in Ukrainian)].

4. Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи : Закон України від 27 лютого 1991 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1991. — № 16. — Ст. 198 [Pro pravovyi rezhym terytorii, shcho zaznala radioaktyvnoho zabrudnennia vnaslidok Chornobylskoi katastrofy : Zakon Ukrainy (1991, Liutyi 27). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, (16), 198. (in Ukrainian)].

5. Концепції реалізації державної політики у сфері розвитку діяльності в окремих зонах радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 липня 2012 р. // Офіційний вісник України. — 2012. — № 59. — Ст. 2379 [Kontseptsii realizatsii derzhavnoi polityky u sferi rozvytku diialnosti v okremykh zonakh radioaktyvnoho zabrudnennia vnaslidok

Chornobylskoi katastrofy : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy (2012, Lypen 18).Ofitsiyni visnyk Ukrainy, (59), 2379. (in Ukrainian)].

6. Про оформлення спеціального дозволу : Наказ ДАЗВ України від 6 жовтня 2014 р. // Офіційний сайт Державного агентства України з управління зоною відчуження. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://dazv.gov.ua/diyalnist/poryadok-vidachi-spetsdozvoliv/140-nakaz-dazv-ukrajini-vid-06-10-14-103-pro-oformlennya-spetsialnogo-dozvolu> [Pro oformlennya spetsialnogo dozvolu : nakazom DAZV Ukrainy vid 6 zhovtnia 2014 r. (n.d.). dazv.gov.ua Retrieved from <http://dazv.gov.ua/diyalnist/poryadok-vidachi-spetsdozvoliv/140-nakaz-dazv-ukrajini-vid-06-10-14-103-pro-oformlennya-spetsialnogo-dozvolu> (in Ukrainian)].

7. 20 років Чорнобильської катастрофи. Погляд у майбутнє: Національна доповідь України. — К.: Атіка, 2006. — 224 с. [20 rokiiv Chornobylskoi katastrofy. Pohliad u maibutnie: Natsionalna dopovid Ukrainy (2006). Kyiv: Atika. (in Ukrainian)].

8. Источники и эффекты ионизирующего излучения. Приложение Д. Эффекты на здоровье вызванные ионизирующим излучением при Чернобыльской аварии // Доклад Научного комитета ООН по действию атомной радиации. — Нью Йорк : НКДАР ООН. — 2011. — 174 с. [Istochniki i efektyvi ioniziruyushchego izlucheniya. Prilozhenie D. Effektyvi na zdorove vyizvannnye ioniziruyuschim izlucheniem pri Chernobylskoy avarii. Doklad Nauchnogo komiteta OON po deystviyu atomnoy radiatsii (2011). Niu York : NKDAR OON. (in Russian)].

9. *Олюха В.Г.* Цивільно-правовий договір: поняття, функції та система : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Віталій Георгійович Олюха]. — К., 2003. —191 с. [Oliukha V. (2003). Tsyvilno-pravovyi dohovir: poniattia, funktzii ta systema. Candidate's thesis. Kyiv. (in Ukrainian)].

10. *Беляневич О. А.* Господарське договірне право України (теоретичні аспекти) : монографія / О. А. Беляневич. — К. : Юрінком Інтер, 2006. — 592 с. [Belianevych O. (2006). Hospodarske dohovirne pravo Ukrainy (teoretichni aspekty). Monograph. — Kyiv: Yurinkom Inter. (in Ukrainian)].

11. *Беляневич О.А.* Господарський договір та способи його укладання : Навчальний посібник / О. А. Беляневич. — К. : Наукова думка, 2002. — 279 с. [Belianevych O. (2002). Hospodarskyi dohovir ta sposoby yoho ukladannia : Navchalnyi posibnyk. — Kyiv: Naukova dumka. (in Ukrainian)].

12. *Вінник О.М.* Господарське право: курс лекцій / О. М. Вінник. — К. : Атіка, 2004. — 624 с. [Vinnyk O. (2004). Hospodarske pravo: kurs lektsii. — Kyiv: Atika. (in Ukrainian)].

13. *Мельник О. О.* Господарське право : Навч. –метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / О. О. Мельник. — К. : КНЕУ, 2005. — 208 с. [Melnyk O. (2005). Hospodarske pravo : Navch. –metod. posib. dlia samost. vyvch. dysts. Kyiv: KNEU. (in Ukrainian)].

14. *Саніахметова Н. О.* Господарське право України : Навчальний посібник / Н. О.Саніахметова. — Х. : Одиссей, 2005. — 608 с. [Saniakh-

metova N. (2005) Hospodarske pravo Ukrainy : Navchalnyi posibnyk. Kharkiv: Odissei. (in Ukrainian)].

15. *Кисіль В. О.* Особливості землевпорядкування в умовах радіаційного забруднення / В. О. Кисіль. // Вісник Львів. держ. аграр. ун-ту: Сер. Землевпорядкування та земельний кадастр. — 1999. — № 3. — С. 246–248 [Kysil V. (1999). Visnyk Lviv. derzh. ahrar. un-tu: Ser. Zemlevporiadkuvannia ta zemelnyi kadastr, (3), 125—135 (in Ukrainian)].

16. *Шевченко Л. И.* О понятии, сущности и значении договорного регулирования имущественных отношений в условиях рыночной экономики / Л. И. Шевченко. // Госуларство и право. — 2005. — №10. — С. 42–48. [Shevchenko L. (2005). Gosudarstvo i pravo, (10), 42—48 (in Ukrainian)].

17. *Годэмэ Е.* Общая теория обязательств [Пер. с фр. И.Б. Новицкого] / Е. Годэмэ. — М. : Юридическое издательство Министерства юстиции СССР, 1948. — 512 с. [Godeme E. (1948). Obschaya teoriya obyazatelstv [Per. s fr. I.B. Novitskogo]. — Moskva: Yurydycheskoe izdatelstvo Mynysterstva yustytssy SSSR. (in Russian)].

18. *Иоффе О.С.* Обязательственное право : Избранные труды: В 4-х т. Т. III. / О.С. Иоффе. — СПб. : Издательство «Юридический центр Пресс», 2004. — 837 с. [Ioffe O. (2004). Obvazatelstvennoe pravo : Izbrannyye trudyi (Vols. 1-4). — SPb. : Izdatelstvo «Iurydycheskyi tsentr Press». (in Russian)].

19. *Дзера О. В.* Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: У 2-х т. / О.В. Дзера, Н.С. Кузнецова, В.В. Луць [та ін.] ; за ред. О. В. Дзери. — К. : Юрінком Інтер, 2005. — Т. I. — 832 с. [Dzera O., N.Kuznietsova, V. Luts [ta in.] (2005). Naukovo-praktychnyi komentar Tsyvilnoho kodeksu Ukrainy: U 2-kh t. — Kyiv: Yurinkom Inter. (in Ukrainian)].

DZYAKHAR H. THE ECONOMIC TREATY IN THE AREA OF ELIMINATING THE CONSEQUENCES OF THE CHERNOBYL DISASTER.

Стаття надійшла до редакції 19.11.15.

УДК 330.322:339.727.22:338.242(477)

Замрига Артур Вікторович,

асистент кафедри правового регулювання економіки,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»¹

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

¹ Zamryha Artur. Assistant of Economy Legal Regulation department in the Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman.